Preventie van hart- en vaatziekten bij vrouwen vanaf 50 tot 70 jaar in de huisartsenpraktijk: kennis, aanpak en tevredenheid van de patiënt rond risico en interventies van hart- en vaatziekten

Haio: Hendrickx Kate , U.A.
Promotor: MORREEL Stefan , U.A.
Praktijkopleider: Adriaensen Katrien , CLAES Ingeborg , HILLEMANS Kristof , LEMBREGTS Martine

Context: Hart- en vaatziekten blijven wereldwijd de belangrijkste doodsoorzaak bij vrouwen. Toch blijft de bewustwording en begeleiding op vlak van cardiovasculaire preventie vaak ondermaats. Deze pilootstudie onderzocht hoe vrouwen van 50 tot 70 jaar in de huisartsenpraktijk omgaan met cardiovasculaire preventie, welke kennis zij hierover hebben en hoe tevreden zij zijn over een preventieconsult.

Onderzoeksvraag: Hoeveel percent van de vrouwen hebben voldoende kennis over hun cardiovasculaire risico volgens de Nederlandstalige versie van de ‘Attitudes and Beliefs about Cardiovascular Disease (ABCD) Risk Questionnaire’? Hoeveel percent van de vrouwen vanaf 50 jaar wordt correct behandeld in de huisartsenpraktijk volgens hun cardiovasculair risicoprofiel? Hoeveel percent van de vrouwen zijn tevreden over hun preventieconsult?

Methode: In deze prospectieve studie werden vrouwen van 50 tot 70 jaar geïncludeerd die met een eigen vraag naar een preventief onderzoek kwamen of bij wie de huisarts het onderwerp cardiovasculaire preventie ter sprake bracht. Er werd gepeild naar de kennis over hart- en vaatziekten met behulp van de Nederlandstalige versie van de Attitudes and Beliefs about Cardiovascular Disease (ABCD) Risk Questionnaire. Een score van minimaal 7 op 9 punten (? 77.0%) werd beschouwd als voldoende kennis. Vervolgens werd aan hand van het GMD en een recente bloedname het cardiovasculaire risicoprofiel opgesteld en werd het huidige beleid vergeleken met de actuele richtlijnen. Ten slotte werd gepeild naar de tevredenheid over het preventieconsult via de gevalideerde tevredenheidsvragenlijst uit de masterproef van dr. Rowies, bestaande uit vijftien meerkeuzevragen met telkens vijfantwoordopties op ordinale schaal (helemaal niet eens = 0 punten tot helemaal eens = 4 punten). Een score van ? 3/4 was gelijk aan “tevreden” en een score van < 3/4 gelijk aan “niet tevreden”.

Resultaten: Vijftig vrouwen namen deel. Van hen had 72% voldoende kennis over hart- en vaatziekten, al bleken specifieke risicofactoren zoals stress en diabetes minder gekend. Bij 26% bleek de behandeling niet conform de richtlijnen, waarop in overleg bij de meerderheid het beleid werd aangepast. De deelnemers waardeerden het consult sterk: zij voelden zich gehoord, beter geïnformeerd en meer gemotiveerd om hun levensstijl aan te passen.

Conclusie: In deze studie bleken patiënten tevreden over het preventieconsult. Ze verwierven meer inzicht in de eigen gezondheid en bleken gemotiveerd om hun levensstijl aan te passen. Dit impliceert dat het uitvoeren van een preventieconsult rond hart- en vaatziekten in de huisartsenpraktijk zinvol kan zijn. Er blijft wel nood aan aanvullend onderzoek over cardiovasculaire aandoeningen bij vrouwen. Daarnaast zouden campagnes, georganiseerd door de overheid, kunnen bijdragen tot het verbeteren van de kennis en het bewustzijn bij een groter doelpubliek. Hoewel het een tijdsinvestering vraagt, blijven huisartsen een centrale rol spelen in het opsporen en begeleiden van patiënten die het meest baat hebben bij dergelijk preventieconsult. De methode gebruikt in dit onderzoek kan andere praktijken inspireren om de kwaliteit van hun cardiovasculaire

preventie te verbeteren.